

Regnskabsaflæggelse for 2024

Dette brev orienterer først og fremmest om forhold, som kreditinstitutter skal være opmærksomme på ved aflæggelse af årsrapporten for 2024.

1. Behovet for tilstrækkelige nedskrivninger

1.1 Den økonomiske situation

Den økonomiske situation for institutternes kunder er fortsat behæftet med betydelig usikkerhed, som bør indgå ved fastsættelsen af nedskrivningerne i årsrapporten for 2024. Usikkerheden kan bl.a. skyldes rentestigninger i tidligere år, stærkt svingende energipriser, de mindre stabile geopolitiske forhold, og at nogle kunder er påvirket af miljø- og klimamæssige eller sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG).

Institutterne kan i et vist omfang tage højde for det, ved at de via supplerende kriterier og porteføljemæssige vurderinger sikrer, at relevante grupper af kunder rykker fra stadie 1 til stadie 2, og at der for andre grupper af kunder bliver konstateret objektiv indikation for kreditforringelse som følge af betydelige økonomiske vanskeligheder.

Den opdaterede vejledning, som er beskrevet i afsnit 1.2, og som bl.a. sammenfatter Finanstilsynets vejledning i tidligere års orienteringsbreve om kreditinstitutters regnskabsaflæggelse (julebreve), kan også vejlede om nedskrivningerne i årsrapporten for 2024.

Det gælder bl.a. mht. ledelsesmæssige skøn beskrevet i afsnit 1.2.1. Mange institutter har betydelige ledelsesmæssige skøn, hvilket er naturligt i den nuværende økonomiske situation med betydelig usikkerhed. Institutternes øvrige nedskrivningsmetoder kan således ikke tage tilstrækkeligt højde for disse forhold.

1.2 Vejledning om vurdering af betydelig stigning i kreditrisiko og kreditforringelse

Den opdaterede vejledning om vurdering af betydelig stigning i kreditrisiko og kreditforringelse træder i kraft den 1. januar 2025. Dette er efter årsrapportens balancedag, og der er derfor ikke krav om at anvende den ved udarbejdelse af årsrapporten for 2024.

Opdateringen er primært baseret på Finanstilsynets observationer fra tilsynsvirksomheden, som har vist behov for vejledning på forskellige områder om reglerne i regnskabsbekendtgørelsens bilag 10 om vurdering af betydelig stigning i kreditrisiko og kreditforringelse.

Dermed tager opdateringen højde for erfaringer med reglerne, som er gjort efter den hidtidige vejledning blev udstedt i november 2017. Disse erfaringer har allerede i vidt omfang været omtalt i Finanstilsynets julebreve.

Opdateringen vedrører primært de emner, som er beskrevet i de følgende underafsnit, og som naturligvis skal ses i sammenhæng med de uændrede dele af vejledningen:

- ledelsesmæssige skøn
- betydelig stigning i kreditrisikoen
- kontraktbrud, betydelige økonomiske vanskeligheder og lempelser i vilkårene
 - scenarier ved opgørelse af forventet tab
 - løbetid ved opgørelse af forventet tab
 - brug af stikprøver
 - kunder med kraftig omsætningsvækst og underskud (vækstvirksomheder)
- miljø- og klimamæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG)
- kunders virksomhedskøb.

1.2.1 Ledelsesmæssige skøn

Til vejledningens punkt 53 er tilføjet vejledning om ledelsesmæssige skøn. Denne er også fremgået af tidligere års julebreve.

Tilføjjelsen omfatter ledelsesmæssige skøn af forventede tab som følge af forhold, som instituttets metoder ikke i tilstrækkelig grad tager højde for. Der vil typisk være tale om forventede tab, hvis måling er forbundet med usikkerhed og afhænger af subjektive, komplekse vurderinger. Der vil desuden ofte være tale om forhold, som afhænger af forventninger til fremtiden.

Ledelsesmæssige skøn af forventet tab henføres til konkrete segmenter af kunder eller udlån, men kan ikke direkte henføres til den enkelte kunde.

Ledelsesmæssige skøn kan typisk være begrundet i omskiftelige eksterne forhold (kategori 1), som gør det vanskeligt at opgøre det forventede tab, eller i fejl og mangler i instituttets metoder (kategori 2). I vejledningen er kategorierne opdelt i punkterne a-h.

Ledelsesmæssige skøn kan være betydelige, men er i en del tilfælde kun relevante for en kortere periode. For punkterne i kategori 1 gælder det, hvis effekten på de forventede tab efter en periode er identificeret for den enkelte kunde, eller hvis risikoen er bortfaldet. For punkterne i kategori 2 gælder det, når fejl og mangler i data og i de anvendte metoder er rettet.

I praksis kan selv betydelige ledelsesmæssige skøn være nødvendige at opretholde i længere perioder, fordi forudsætningerne for dem fortsat er til stede. I det omfang, det er muligt, bør instituttet tilpasse sine modeller og metoder, så behovet for ledelsesmæssige skøn reduceres.

Vejledningen omtaler flere steder situationer, hvor instituttet bør være opmærksomt på at foretage ledelsesmæssige skøn som anført i punkt 53. Det gælder bl.a. ved:

- utilstrækkelig kundespecifik information om ESG-forhold og utilstrækkelige metoder til at tage højde for ESG-forhold (vejledningens indledning)
- undervurdering af omfanget af betydelig stigning i kreditrisikoen og usikkerhed ved gennemførte supplerende porteføljebaserede vurderinger (punkt 7)
- kriterier, der ikke sikrer en tilstrækkelig identificering af en betydelig stigning i kreditrisikoen (punkt 8 og 9)
- mangler i instituttets oplysninger om kunder med svaghedstegn (punkt 17)
- mangler i informationsgrundlaget for at inddrage forventede effekter af nuværende og mulig kommende klimalovgivning ved værdiansættelsen af kunders aktiver (punkt 30-36 og 86)
- anvendte metoder ved opgørelsen af forventet tab, der ikke fuldt ud tager højde for udlån med nye eller væsentligt ændrede karakteristika (punkt 45)
- mangler ved opgørelsen af forventet tab i instituttets information om udlånet, kundespecifikke forhold og forventninger til fremtiden, eller hvis instituttets metoder ikke tager tilstrækkeligt højde for forventningerne på balancedagen til den fremtidige udvikling (punkt 46)

- nedskrivninger på kunder i stadie 1 og 2, som ikke tager tilstrækkeligt højde for de aktuelle forhold og forventninger på balancedagen (punkt 64-65 og 66-67).

1.2.2 Betydelig stigning i kreditrisikoen

Ved brug af IRB-modeller efter tilpasninger og relevante supplerende vurderinger er det væsentligt, at modellerne bliver tilpasset, så de inddrager aktuelle fremadskuende informationer med betydning for kundens forhold og dermed reagerer på ændringer i forventninger til kundens fremtidige forhold (punkt 5).

Bruger instituttet andre beregningsmodeller for PD til opgørelse af forventet tab på udlån, kan det ikke basere vurderingen af udviklingen i kreditrisikoen på mere enkle metoder som anført i punkt 9 for disse udlån. Instituttet bør tage stilling til, om det, henset til dets beregningsmodeller for PD, kan være relevant at bruge supplerende kriterier eller procedurer for at vurdere udviklingen i kreditrisikoen (punkt 6).

Instituttet bør tage højde for, om dets metoder kan overvurdere kreditrisikoen ved første indregning – og dermed undervurdere stigninger i kreditrisikoen siden første indregning (punkt 7).

Grænserne i punkt 8 er minimumskriterier, som ikke i alle tilfælde sikrer en tilstrækkelig tidlig identificering af en betydelig stigning i kreditrisikoen. Vejledningen beskriver andre forhold, som instituttet også bør være opmærksomt på (punkt 8).

For segmenter af udlån med særlige karakteristika bør instituttet være særligt opmærksomt på behovet for supplerende kriterier og procedurer for at sikre en tilstrækkelig tidlig identificering af en betydelig stigning i kreditrisikoen. Det gælder f.eks. ved finansiering af virksomhedskøb (punkt 8).

Et institut vil i langt de fleste tilfælde have kundespecifikke oplysninger, som længe inden mere vedvarende restancer vil sætte det i stand til at identificere stigninger i kreditrisikoen. Det kan f.eks. være oplysninger om kundens kontoadfærd eller finansiell information om kundens økonomiske situation og udvikling. For privatkunder kan finansiell information f.eks. være nogle af de oplysninger, som fremgår af punkt 8 i vejledning om forsigtighed i kreditvurderingen ved belåning af boliger i vækstområder mv. (vækstvejledningen), hvor punkt 8 gælder for hele landet (punkt 11).

1.2.3 Kontraktbrud, betydelige økonomiske vanskeligheder og lempelser i vilkårene

Ved kundens væsentlige kontraktbrud og kundens sandsynlige konkurs skal instituttet anse udlånet for at være kreditforringet og dermed i stadie 3. Det gælder, uanset hvad instituttets sandsynlighed for at lide tab er, og uanset om der også er andre indikationer for kreditforringelse. Der er tale om kontraktbrud, hvis kunden har overtræk eller ikke overholder sin betalingspligt for afdrag og renter, medmindre det ikke er tilfældet pga. forholdene anført i punkt 37. Kontraktbrud er væsentlige, når overtræk, manglende overholdelse af betalingspligt for afdrag og renter eller varigheden eller hyppigheden heraf må anses som væsentlige i forhold til kundens økonomi (punkt 19).

Både betingelsen om kortvarighed og betingelsen om små beløb skal være opfyldt, for at der ikke er tale om kontraktbrud. Alternativt kan ubetænksomhed, fejl eller tekniske forhold være begrundelsen. Det sker ofte, at en kunde har overtræk, men har beløb stående på andre konti. Der skal være tale om reel fri likviditet, for at instituttet kan undlade at registrere overtrækket som kontraktbrud. For privatkunder er fri likviditet likvide midler, der ikke er bestemt til andre formål, som f.eks. betaling af faste og løbende udgifter. Tilsvarende gælder for erhvervs kunder (punkt 37).

Når instituttet vurderer, om der er betydelige økonomiske vanskeligheder, er der mindre usikkerhed ved en forventet gældsnedbringelse eller opsparing, hvis kunden har fast rente og afdrag på en væsentlig del af sin gæld, end hvis kunden har variabel rente eller afdragsfrihed (punkt 27).

Der er indikation for kreditforringelse, når instituttet yder lempelser i vilkårene på grund af kundens økonomiske vanskeligheder. Det gælder også, selvom disse vanskeligheder ikke er betydelige som behandlet i punkt 24-36 (punkt 39).

Hvis der er flere indikationer for kreditforringelse, bør instituttet registrere alle indikationerne (punkt 19).

1.2.4 Scenarier ved opgørelse af forventet tab

Opgørelse af det forventede tab på baggrund af scenarier gælder for alle stadier (punkt 47).

De scenarier og sandsynligheder, som instituttet bruger til at opgøre nedskrivningen, skal være baseret på realistiske forventninger til kundens mulige økonomiske udvikling. Det er som udgangspunkt ikke

tilstrækkeligt, at instituttet blot konkluderer, at der pga. kundens forbedrede økonomiske forhold ikke kommer tab i et scenarie (punkt 48).

Instituttet bør være opmærksomt på, om de anvendte scenarier og tids-horisonten i disse er realistiske i forhold til kundens betalingsevne og instituttets kredithåndtering, for ikke at undervurdere nedskrivningsbehovet (punkt 76).

1.2.5 Løbetid ved opgørelse af tab

Instituttet kan ved opgørelsen af løbetiden for udlån i den del af stadie 2, hvor kundens betalingsevne ikke er kendetegnet ved betydelige svag-hedstegn, i visse tilfælde tage højde for forfald af udlån. Det gælder, når de kontraktlige forhold, eksponeringernes karakteristika og instituttets erfaringer tilsiger, at der ikke alene er tale om teknisk forfald. Teknisk forfald omfatter situationer, hvor et udlån helt eller delvist forfalder til indfrielse, og hvor instituttet bevilger en forlængelse eller et nyt udlån til fortsat finansiering af kunden. Tilsiger instituttets erfaringer, at sammenlignelige udlån ved forfald bliver helt eller delvist fornyet med henblik på fortsat finansiering af kunden, er udlånets forfald af teknisk karakter. Når instituttet ser bort fra teknisk forfald, vil løbetiden i overensstemmelse med dets erfaringer være længere. Det er disse erfaringer, instituttet skal tage højde for (punkt 54).

Instituttet skal for eksponeringer i den svage del af stadie 2 forudsætte, at løbetiden svarer til den opgjorte løbetid som angivet i punkt 54. Det vil sige uden at tage hensyn til bestemmelser om genforhandling, mulig opsigelse og teknisk forfald (punkt 70).

Instituttet skal for kreditforringede eksponeringer forudsætte, at løbetiden svarer til den opgjorte løbetid som angivet i punkt 54. Det vil sige uden at tage hensyn til bestemmelser om genforhandling, mulig opsigelse og teknisk forfald, medmindre instituttet ved opgørelsen af det forventede tab konkret har vurderet løbetiden forbundet med de anvendte scenarier (punkt 75).

1.2.6 Brug af stikprøver

Instituttet skal gennemføre ekspertbaserede stikprøver for udlån med OIK i stadie 3 eller den svageste del af stadie 2 for at kontrollere niveauet for forventet tab. Det indebærer i praksis, at instituttet manuelt skal beregne det forventede tab for udlån omfattet af hver enkelt stikprøve for at vurdere det samlede forventede tab for populationen med en passende sikkerhed. For udlån med OIK i den svageste del af stadie 2 vil stikprøve-kontrollen desuden indebære, at instituttet tager stilling til, om betingelserne for at undlade placering i stadie 3 er opfyldt.

For udlån uden OIK, men hvor kreditrisikoen er steget betydeligt, og hvor kundernes betalingsevne er kendetegnet ved betydelige svaghestegn, skal instituttet supplere brugen af beregningsmodeller med stikprøvebaserede ekspertvurderinger. Det indebærer en gennemgang af udlånene i den enkelte stikprøve for at vurdere, om det forventede tab forekommer plausibelt under hensyntagen til kundernes kreditbonitet over udlånenes tidshorisont. Manuelle beregninger af forventet tab eller simulationer kan indgå i vurderingen. Det vil også være relevant at tage stilling til, om der er udlån med OIK, som instituttet ikke har konstateret.

For øvrige udlån uden OIK og uden betydelige svaghestegn skal instituttet gennemføre stikprøvebaserede ekspertvurderinger for at sandsynliggøre, at de opgjorte forventede tab kan anses for retvisende. Det indebærer en gennemgang af udlånene i den enkelte stikprøve for at vurdere, om f.eks. beregningsmodellernes rangordning af kunderne forekommer retvisende, og om instituttets metoder til konstatering af en betydelig stigning i kreditrisikoen er velfungerende og dermed sikrer en korrekt klassifikation af eksponeringer i stadie 2. Derimod omfatter det ikke krav om manuelle beregninger af forventet tab (punkt 66 og 67).

1.2.7 Kunder med kraftig omsætningsvækst og underskud (vækstvirksomheder)

For kunder med kraftig omsætningsvækst og underskud (vækstvirksomheder) gælder, at instituttet kan antage, at en kunde ikke er i betydelige økonomiske vanskeligheder, hvis kunden opfylder alle de seks betingelser angivet i vejledningen (punkt 30-36).

1.2.8 Miljø- og klimamæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG)

Datagrundlaget for kundespecifikke forhold om miljø- og klimamæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG-forhold) er på tidspunktet for udstedelsen af vejledningen fortsat under opbygning. I tilfælde med utilstrækkelig kundespecifik information bør instituttet være opmærksom på at foretage kvalificerede skøn som anført i punkt 53. Det gælder også, hvis de anvendte metoder ikke tager tilstrækkeligt højde for ESG-forhold, der har betydning for vurdering af udviklingen i kreditrisikoen og opgørelsen af forventet tab (vejledningens indledning).

Ved vurderingen af, om der er sket en betydelig stigning i kreditrisikoen, er det relevant at inddrage ny viden om mangler i erhvervskunders håndtering af ESG-forhold (punkt 3).

Betydelige økonomiske vanskeligheder kan skyldes kundens ESG-forhold (punkt 30-36).

For landbrugskunder bør instituttet, ligesom for andre grupper af erhvervs-kunder, inddrage forventede effekter af nuværende og mulig kommende klimalovgivning ved værdiansættelsen af kundens aktiver (punkt 30-36 og 86).

Information om kundespecifikke forhold og forventninger til den fremtidige udvikling omfatter bl.a. oplysninger om ESG-forhold med betydning for opgørelsen af forventet tab. Det gælder bl.a. forventninger til, hvordan kunden og stillede sikkerheder kan blive påvirket af kommende ESG-regler og forbrugerpræferencer (punkt 46).

1.2.9 Kunders virksomhedskøb

En betydelig stigning i kreditrisikoen ved finansiering af kunders virksomhedskøb vil ofte være afspejlet i en forværring i udviklingen siden tidspunktet for første indregning eller en forværring i forventningerne på balancedagen i forhold til forventningerne til den fremtidige periode i base case på tidspunktet for første indregning. Det kan være en forværring i EBITDA (resultat før renter, skat, nedskrivninger og afskrivninger), likviditeten fra den løbende drift og gældsgearing i form af forholdet mellem NIBD (netto rentebærende gæld) og EBITDA. Ved vurderingen af nøgletal bør instituttet tage højde for effekterne af kundens opkøb, frasalg mv. siden første indregning (punkt 8).

Brud eller forventede brud på covenants medfører som udgangspunkt en betydelig stigning i kreditrisikoen, medmindre covenants er fastsat så forsigtigt, at brud ikke afspejler en betydelig øget kreditrisiko. Hvis brud eller forventede brud på covenants i forbindelse med udlån til finansiering af virksomhedskøb er forbundet med et forringet EBITDA eller højere gældsgearing, bør instituttet være opmærksomt på, om der er indikation for kreditforringelse (punkt 8).

Ved vurderingen af, om der er betydelige økonomiske vanskeligheder, bør det indgå, om likviditeten fra den løbende drift kan servicere gælden, og om den samlede gæld overstiger den aktuelle værdi af virksomheden under forudsætning af et salg. Dette bør dog ses i sammenhæng med andre oplysninger om kundens økonomiske situation. Der er altså ikke nødvendigvis tale om betydelige økonomiske vanskeligheder, fordi den samlede gæld overstiger den gældfri værdi af virksomheden. Disse oplysninger kan, under hensyntagen til kundens branche og forretningsprofil, bl.a. være om gældsgearing i form af forholdet mellem NIBD (netto rentebærende gæld) og EBITDA (resultat før renter, skat, nedskrivninger og afskrivninger), kundens robusthed i relevante stresstest, og om ejerne henset til dokumenteret bonitet og tidligere adfærd har vilje og evne til at tilføre tilstrækkelig kapital til kunden (punkt 30-36).

Der er som udgangspunkt tale om kontraktbrud, hvis der er brud eller sikker forventning om brud på covenants, som er forbundet med et forringet EBITDA (resultat før renter, skat, nedskrivninger og afskrivninger), eller som er forbundet med højere gældsgearing i form af forholdet mellem NIBD (netto rentebærende gæld) og EBITDA end antaget i base case ved virksomhedskøbet eller en senere opdateret base case på baggrund af væsentlige ændringer. Hvis covenants er fastsat så forsigtigt, at et brud ikke afspejler økonomiske problemer, er der, som for andre udlån, ikke tale om kontraktbrud. Hvis instituttet vurderer, at der ikke er tale om kontraktbrud, bør det være særligt opmærksomt på, om der er tale om betydelige økonomiske vanskeligheder (punkt 38).

Instituttet bør være opmærksomt på, at det ofte kan være vanskeligt at omsætte mindre virksomheder og underskudsgivende virksomheder. Er det ikke realistisk at finde købere til disse virksomheder, vil udgangspunktet for en værdiansættelse af pantet i den købte virksomhed være en likvidation (punkt 78-81).

2. Indbyrdes forbundne kunder

I orienteringsbrevet fra 2023 om kreditinstitutters regnskabsafklæggelse (julebrevet) fremgår Finanstilsynets foreløbige vurderinger om kunder, som er indbyrdes forbundne som følge af økonomisk afhængighed.

Den efterfølgende dialog har vist, at der ikke er behov for at justere de foreløbige vurderinger. Finanstilsynet vil derfor bruge dem i sit tilsyn med, om kunder er indbyrdes forbundne som følge af økonomisk afhængighed. Tilsvarende kan institutterne bruge dem ved bevilling, løbende kreditstyring og indberetninger til Finanstilsynet.

Der er alene tale om udgangspunkter, der for nogle institutter kan være praktiske i forhold til overholdelse af reglerne. Der er hverken tale om regler eller vejledning.

Vurderingerne er gentaget nedenfor og har bredere relevans end kun til brug for regnskabsafklæggelse.

2.1 Indbyrdes forbundne kunder som følge af økonomisk afhængighed

Reglerne i CRR om store eksponeringer indeholder bl.a. regler om indbyrdes forbundne kunder.

Efter reglerne vurderes kunder som indbyrdes forbundne som følge af kontrol eller som følge af økonomisk afhængighed. Hidtil har institutterne

kunnet finde vejledning om indbyrdes forbundne kunder i guidelines¹ og Q&As² fra EBA. Fremover vil der også være en teknisk standard (RTS)³.

Reglerne har betydning ved bevilling, løbende kreditstyring og indberetninger til Finanstilsynet.

Finanstilsynet vurderer, at institutterne generelt har indarbejdet reglerne om indbyrdes forbundne kunder som følge af kontrol. Der er til gengæld behov for at rette fokus på kunder, som er indbyrdes forbundne som følge af økonomisk afhængighed.

2.1.1 Økonomisk afhængighed

Økonomisk afhængighed mellem to kunder (A og B) indebærer, at hvis B kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil A også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen.

Der er tilsvarende økonomisk afhængighed mellem to kunder (A1 og A2), hvis de begge får vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen, hvis B, der ikke nødvendigvis er kunde i instituttet, kommer i økonomiske vanskeligheder.

Det er ikke relevant for vurderingen, om sandsynligheden for, at B kommer i økonomiske vanskeligheder, er stor eller lille. Til gengæld vil en økonomisk svag A som udgangspunkt være mere afhængig af B end en økonomisk stærk A.

Kunder anses ikke for indbyrdes forbundne, hvis deres eneste relation er geografisk eller sektorrelateret.

2.1.2 En praktisk tilgang

Institutterne skal ifølge reglerne vurdere økonomisk afhængighed fra sag til sag. Hvis to kunder allerede er indbyrdes forbundet som følge af kontrol, er det ikke nødvendigt at vurdere, om de også er indbyrdes forbundet som følge af økonomisk afhængighed.

Det kan være hensigtsmæssigt at anlægge en praktisk tilgang. Det er også Finanstilsynets udgangspunkt. Medmindre det kan

¹ <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/large-exposures/guidelines-on-connected-clients>

² <https://www.eba.europa.eu/single-rule-book-qa>

³ <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/large-exposures/regulatory-technical-standards-identification-group-connected-clients>

sandsynliggøres, at der ikke er økonomisk afhængighed, vil Finanstilsynet som udgangspunkt antage, at A og B er indbyrdes forbundne kunder, hvis følgende gælder:

- A kautionerer for B, og hvis kautionsforpligtelsen gøres gældende, vil A komme i vanskeligheder.
- B kautionerer for A, og A vil ikke kunne opretholde sin finansiering, hvis B kommer i vanskeligheder.
- Salg til B bidrager med mindst 50 pct. af indtjeningsbidraget (EBITDA) hos A.
- B bidrager med mindst 50 pct. af finansieringen af A's lagre eller kundetilgodehavender.
- B leverer varer eller ydelser til A, der bidrager med mindst 50 pct. af A's EBITDA.
- B er én investor blandt flere, f.eks. kommanditist, og må forventes at skulle understøtte A finansielt med 50 pct. eller mere af de samlede indbetalinger, som skønnes nødvendige, for at A utvivlsomt kan opfylde sine forpligtelser.

Der er dog ikke tale om økonomisk afhængighed, hvis A med stor sikkerhed, uden store omkostninger og indenfor rimelig tid vil kunne finde andre samarbejdspartnere end B.

Hvis kunderne A1 og A2 begge har en eller flere af de beskrevne relationer til B, er A1 og A2 som udgangspunkt indbyrdes forbundne, uanset om B er kunde. Hvis B er kunde, er de alle tre indbyrdes forbundne.

I de nævnte situationer er der meget stor sandsynlighed for, at A og B hhv. A1 og A2 er indbyrdes forbundne kunder. Er satsen i situationerne ovenfor lavere end 50 pct., er det stadig sandsynligt, men i mindre grad. Er satsen lavere end 20 pct., er det som udgangspunkt mindre sandsynligt, men det vil dog også i dette tilfælde bero på en konkret vurdering.

3. Rapportering om bæredygtighed

3.1 Bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med CSRD

Fra 2025 og fremover skal også kreditinstitutter udarbejde en bæredygtighedsrapportering som en del af ledelsesberetningen i årsrapporten. De første kreditinstitutter skal rapportere om bæredygtighed i årsrapporten for regnskabsåret, der begynder den 1. januar 2024. Gradvist bliver flere kreditinstitutter omfattet frem imod 2028.

Regler om bæredygtighedsrapportering for kreditinstitutter fremgår af §§ 156-157 i regnskabsbekendtgørelsen⁴. I § 177, stk. 1-8 i samme bekendtgørelse findes ikrafttrædelsesdatoerne.

Det fremgår af § 185, stk. 1, nr. 3 i lov om finansiel virksomhed⁵, hvorledes ledelsespåtegningen skal udformes for så vidt angår en eventuel bæredygtighedsrapportering.

Bæredygtighedsrapporteringen skal forsynes med en erklæring med begrænset sikkerhed afgivet af en godkendt bæredygtighedsrevisor.

Finanstilsynet skal føre tilsyn med bæredygtighedsrapporteringen for de finansielle virksomheder.

Finanstilsynet er opmærksom på, at der er tale om nye og omfattende rapporteringskrav, der indebærer datamæssige udfordringer og øvrige omstillinger forbundet med efterlevelsen af de nye regler. De markeds-mæssige og tilsynsmæssige praksisser forventes også at være under udvikling efter ikrafttræden af reglerne og i takt med udviklingen i de omfattede virksomheders arbejde med at efterleve kravene.

Interessenter og myndigheder er af samme grund allerede i dialog om de nye regler med fokus på en omfattende vejledningsindsats rettet mod de omfattede virksomheder bredt set.

Finanstilsynets tilsyn med de nye regler i 2025 vil ligge i forlængelse af denne vejledningsindsats og sigte efter at styrke virksomhedernes forståelse og efterlevelse af reglerne, f.eks. gennem offentliggørelse af observationer, der kan bidrage til at øge den tværgående viden og forståelse af reglerne.

Finanstilsynet vil dog naturligvis tage de nødvendige tilsynsreaktioner i brug i situationer med alvorlige overtrædelser eller forsømmelser af kravene til bæredygtighedsrapporteringen.

⁴ BEK nr. 516 af 17. maj 2024

⁵ LBEK nr. 1013 af 21. august 2014

Relevante standarder og vejledning for kreditinstitutter

Bæredygtighedsrapporteringsdirektivet (CSRD) er suppleret af en delegeret retsakt, som fastsætter de europæiske standarder for bæredygtighedsrapporteringen (ESRS). Der er tale om 12 standarder, hvoraf 2 er tværgående og 10 er emnespecifikke indenfor henholdsvis klima, sociale forhold og ledelse (ESG). På længere sigt vil der også blive fastsat sektorspecifikke standarder, bl.a. for den finansielle sektor.

Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens vejledning som hjælp til virksomhederne findes indtil videre her:

- Finanstilsynet: [Bæredygtighedsrapporteringsdirektivet \(CSRD\) | Finanstilsynet](#)
- Erhvervsstyrelsen: [Krav om rapportering af bæredygtighed | erhvervsstyrelsen.dk](#)
- Virksomhedsguiden: [CSRD – Lovkrav til virksomheders bæredygtighedsrapportering | Virksomhedsguiden](#)

I juli udgav den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) fælleseuropæiske retningslinjer for kontrol af bæredygtighedsrapportering (GLESI⁶).

GLESI består af 22 principielle retningslinjer for bl.a. udvælgelse og kontrol af udsteders bæredygtighedsrapporteringer. Retningslinjerne skal understøtte en effektiv og ensartet tilgang til tilsyn og kontrol på tværs af EU.

Selvom GLESI retter sig mod nationale tilsynsmyndigheder i EU, indeholder den også relevant baggrundsviden for udstedere. Den beskriver bl.a. den anbefalede udvælgelsesmodel, som Finanstilsynet vil tage udgangspunkt i, og bagvedliggende faktorer, der indgår i overvejelserne i forbindelse med udvælgelsen af udsteders bæredygtighedsrapportering.

Hvilke kreditinstitutter er omfattet og hvornår?

Det afhænger af instituttets størrelse, om og fra hvornår det er omfattet af kravene om bæredygtighedsrapportering. For institutter, der er SMV'er, gælder desuden, at de skal være udstedere af værdipapirer på et reguleret marked i et EU eller EØS-land. Størrelsesinddelingen er givet i bilag 2 til regnskabsdirektivet og gengivet i tabellen herunder. Virksomheder ændrer indplacering, hvis de i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider de numeriske grænser for mindst to af de tre kriterier.

⁶<https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2024-07/ESMA32-992851010->

[1600 Final Report on Guidelines on Enforcement of Sustainability Information GLESI.pdf](#)

	Mikro	Små	Mellemstore	Store
Balancesum	≤ 3,5 mio. kr.	≤ 55 mio. kr.	≤ 195 mio. kr.	> 195 mio. kr.
Nettoomsætning ⁷	≤ 7 mio. kr.	≤ 111 mio. kr.	≤ 391 mio. kr.	> 391 mio. kr.
Gns. antal heltids- beskæftigede i regnskabsåret	≤ 10	≤ 50	≤ 250	> 250

Som hjælp til kreditinstitutterne har Finanstilsynet udarbejdet et beslutningstræ, der angiver, om og hvornår man som kreditinstitut er omfattet af reglerne.

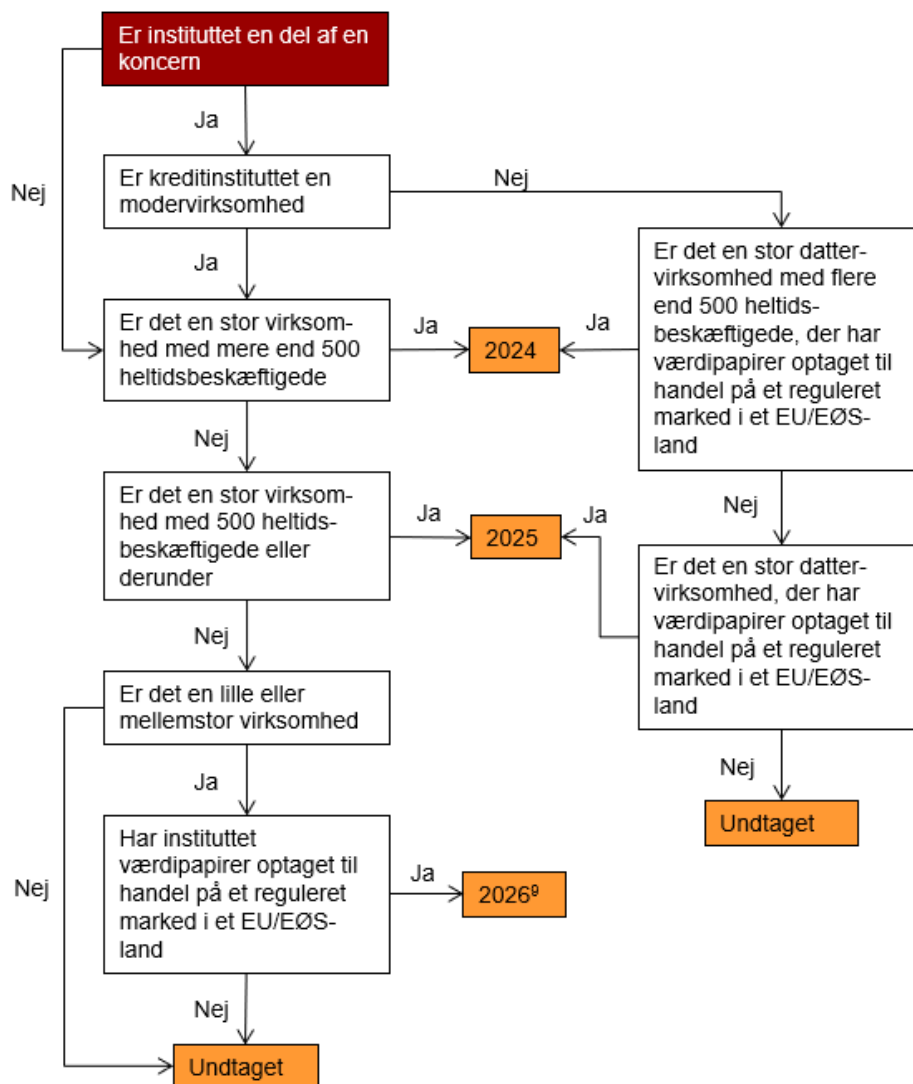
Beslutningstræet kan anvendes af kreditinstitutter, hvor instituttet selv eller en modervirksomhed har hjemsted i et EU eller EØS-land eller har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU eller EØS-land.

Kreditinstitutter, der er undtaget fra rapportering, er enten slet ikke omfattet eller omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering udarbejdet af modervirksomheden⁸.

Et kreditinstitut, som ikke er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, kan frivilligt vælge at udarbejde en bæredygtighedsrapportering aligevel. Her skal instituttet være opmærksom på, at hvis denne rapportering betegnes som en bæredygtighedsrapportering, skal den indeholde de oplysninger, som fremgår af § 156, stk. 2-13 eller § 157, nr. 1-5 i regnskabsbekendtgørelsen.

⁷ Nettoomsætningen for kreditinstitutter skal opgøres efter bilag 2, pkt. 20, i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., nr. 516 af 17/5-2024. For kreditinstitutter opgøres nettoomsætningen som summen af: 1. renteindtægter og lignende indtægter, 2. indtægter af værdipapirer (indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med variabelt afkast, indtægter af kapitalinteresser, indtægter af andele i tilknyttede virksomheder), 3. gebyr- og provisionsindtægter, 4. resultat af finansielle transaktioner (fortjeneste/tab ved handel med værdipapirer, der indgår i handelsbeholdningen, og værdireguleringer heraf, fortjeneste/tab ved valutahandel og fortjeneste/tab ved andre køb og salg af effekter, herunder ædelmetaller) og 5. andre driftsindtægter.

⁸ Der vil være institutter, der ikke opfylder betingelserne for at være omfattet af kravene til CSRD-bæredygtighedsrapportering, men som fortsat vil være omfattet af det nationale krav om redegørelse for samfundsansvar jf. § 151, i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., nr. 516 af 17/5-2024.

* Kreditinstitutternes størrelsesinddeling i beslutningstræet som hhv. små, mellemstore eller store er givet af tidligere tabel

** De orange bokse i diagrammet angiver det regnskabsår, man første gang skal rapportere for, eller om man som institut er undtaget fra rapportering.

*** Institutter udpeget som små og ikke-komplekse, der samtidig er store, jf. tidligere angivet tabel, skal rapportere for 2026, med mulighed for at udskyde rapporteringen.

⁹ Små og mellemstore kreditinstitutter med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU eller EØS-land kan beslutte at udskyde bæredygtighedsrapporteringen til en senere årsrapport, dog ikke senere end årsrapporten for regnskabsåret 2028. Benyttes denne mulighed, skal instituttet i årsrapporterne indtil da angive, hvorfor bæredygtighedsrapporteringen ikke er medtaget, jf. § 177, stk. 4 og 8, i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., nr. 516 af 17/5-2024.

3.2 Rapportering om miljømæssig bæredygtighed under EU-taksonomien

Regnskabsåret 2023 var første regnskabsår, hvor de omfattede finansielle virksomheder i overensstemmelse med EU-taksonomien har skullet rapportere i deres årsrapporter, hvordan og i hvilket omfang deres aktiviteter er miljømæssigt bæredygtige.

Kreditinstitutterne skal i overensstemmelse med kravene i EU-taksonomien bl.a. oplyse den primære KPI, som er nøgletallet for grønne aktiver ("GAR" eller "green asset ratio") i beholdningen. Med GAR angives den andel af kreditinstitutternes aktiver, som finansierer og er investeret i økonomiske aktiviteter, der er i overensstemmelse med EU-taksonomien, og som dermed er miljømæssigt bæredygtige. Andelen skal både opgøres baseret på modpartens omsætning og på kapitaludgifter. Kreditinstitutterne skal også oplyse om de aktiver, der ligger til grund for beregningen af GAR, i en række obligatoriske skemaer, som fremgår af den konsoliderede udgave af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2178 af 6. juli 2021.

Finanstilsynet har gennemført en temaundersøgelse om kreditinstitutters og andre finansielle virksomheders rapportering under EU-taksonomien for regnskabsåret 2023¹⁰.

Undersøgelsen viser, at alle 20 finansielle virksomheder (heraf 12 kreditinstitutter) omfattet af undersøgelsen har offentliggjort en rapportering, men at de kun i et vist omfang har offentliggjort de krævede oplysninger. Det gælder særligt manglende brug af de obligatoriske skemaer, manglende kvalitetssikring og utilstrækkelig beskrivelse af de oplysninger, der skal hjælpe brugerne med at forstå de rapporterede tal. Det er vigtigt, at virksomhederne rapporterer på en klar og fyldestgørende måde, så brugerne kan forstå og bruge rapporteringen.

Finanstilsynet har offentliggjort en god praksis-rapport, som indeholder en teknisk gennemgang af rapporteringskravene til de finansielle virksomheder og deres efterlevelse af kravene samt Finanstilsynets forventninger til virksomhedernes kommende rapportering.

Finanstilsynet har også offentliggjort et notat, der indeholder en introduktion til rapporteringskravene og en gennemgang af de finansielle virksomheders eksponeringer over for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.

¹⁰ https://www.finanstilsynet.dk/nyheder-og-presse/nyheder-og-pressemeddelelser/2024/okt/temaundersoegelse_om_rapportering_under_eu_taksonomien

Finanstilsynet forventer, at virksomhederne orienterer sig i undersøgelsen i forbindelse med rapporteringen for regnskabsåret 2024.

Institutternes taksonimirapportering skal indarbejdes i ledelsesberetningen som en del af miljøafsnittet i bæredygtighedsrapporteringen. Omfanget af institutternes taksonimirapportering vil variere. Udover de obligatoriske skemaer, som alle skal medtage, er der rapportering på NACE-koder, hvor antallet afhænger af den enkelte virksomhed. Finanstilsynet er opmærksomt på ønsker fra sektoren om en todelt ledelsesberetning mellem ledelsesberetningens og taksonomiforordningens skemaer for at forbedre læsevenligheden. Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet undersøger mulighederne herfor indenfor reguleringens rammer, men det ændrer ikke på rammerne for rapporteringen for 2024.

4. Taksonomi for danske regnskabsregler

Finanstilsynet sendte i oktober en taksonomi for de danske regnskabsregler på det finansielle område i høring sammen med Erhvervsstyrelsens taksonomi for årsregnskabsloven¹¹. Taksonomien er offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside¹².

Taksonomien skal understøtte maskinlæsbarhed af de finansielle virksomheders årsrapporter svarende til de krav, der allerede gælder for ikke-finansielle virksomheder. Kravene vil, når de er fuldt indfaset, gælde for ca. 663 finansielle virksomheder.

Finanstilsynet gør opmærksom på, at opmærkning efter Finanstilsynets taksonomi gøres frivillig for regnskabsåret 2024, hvorefter den bliver et krav fra regnskabsåret 2025. Indfasning sker for at sikre, at virksomhederne har tid til at tilpasse sig de nye krav. Samtidig giver indfasningsperioden sektoren mulighed for at blive inddraget i udviklingen af den færdige taksonomi udover den sædvanlige høringsproces. Det er som nævnt ovenfor alene opmærkning efter Finanstilsynets taksonomi, der gøres frivillig for regnskabsåret 2024. Årsrapporter skal fortsat indberettes i iXBRL-format, jf. § 3, stk. 5 af BEK nr. 736 af 17/06/2024.

Finanstilsynet vil opfordre virksomheder, der frivilligt vælger at opmærke efter taksonomien, til at sende feedback til Finanstilsynet i løbet af det første år med frivillig indberetning¹³. Dette vil bidrage til at kvalitetsforbedre og tilpasse taksonomien. Finanstilsynet er også i dialog med eksterne XBRL-leverandører om taksonomien.

¹¹ https://www.finanstilsynet.dk/nyheder-og-presse/nyheder-og-pressemeddelelser/2024/okt/taksonomi_rapporteringsregler_011024

¹² <https://www.finanstilsynet.dk/ansoeg-og-indberet/indberetning-til-erhvervsstyrelsen/finanstilsynets-taksonomi>

¹³ Feedback kan sendes til regnskabsrapport@ftnet.dk

Alle virksomhederne opfordres derfor til at benytte sig af muligheden for frivilligt at opmærke efter Finanstilsynets taksonomi, idet ingen virksomheder vil modtage påbud eller påtaler for eventuelle fejl i opmærkningen for regnskabsåret 2024. Finanstilsynet vil alene bruge input til at inkorporere eventuelle mangler og rettelser i Finanstilsynets taksonomi forud for næste offentlige høring i oktober 2025. Indberettede årsrapporter bliver offentliggjort på samme måde som ved tidligere indberetningsformater.

5. Fokusområder og observationer i regnskabskontrollen

5.1 Særlige fokusområder for regnskabskontrollen i EU i 2025

Finanstilsynet følger European Common Enforcement Priorities (ECEP), der omfatter de prioriteter, som tilsynsmyndigheder vil have et særligt fokus på i det pågældende regnskabsår. For regnskabsåret 2024¹⁴ er ECEP opdelt i en finansiel del, en bæredygtighedsdel og en del vedrørende formatet for indberetning (European Single Electronic Format (ESEF)).

Virksomhederne opfordres til tydeligt at anføre, hvilke antagelser der ligger til grund for deres regnskab, og i den forbindelse komme ind på de største usikkerheder i fremtiden (geopolitik, klimaforandringer mv.).

De første rapporteringer under CSRD er et fokusområde for regnskabsåret 2024. Det er vigtigt, at virksomhederne foretager en grundig og transparent dobbelt væsentlighedsvurdering, ift. hvilke emner de medtager i årsrapportens bæredygtighedserklæring. Derudover er det vigtigt, at virksomhederne arbejder på at skabe en korrekt struktur for bæredygtighedserklæringen. Det indebærer bl.a. en korrekt brug af skemaerne for taksonomiforordningens art. 8¹⁵, og at alle miljøoplysninger i henhold til taksonomiforordningens art. 8 indgår i bæredygtighedsrapporteringens miljøafsnit.

Fokus vil desuden være på virksomhedernes indberetning ift. European Single Electronic Format (ESEF). ESEF medfører, at årsrapporter skal udarbejdes i xHTML. Virksomheder, som aflægger årsregnskab efter IFRS, skal desuden benytte InlineXBRL (iXBRL) til at opmærke regnskabstallene i de finansielle opgørelser på koncernniveau. Virksomheder omfattet af CSRD eller rapportering efter taksonomiforordningens art. 8

¹⁴ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2024-10/ESMA32-193237008-8369_2024_ECEP_Statement.pdf

¹⁵ Skemaerne findes i bilagene til den delegerede forordning til art. 8 i taksonomiforordningen 2021/2178 af 6. juli 2021 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R2178>)

vil på længere sigt skulle indberette bæredygtighedsrapportering efter kravene i ESEF-forordningen.

Ud over de vedtagne ECEP-fokusområder for 2024 vil fokus i forlængelse af tidligere års ECEP-fokusområder fortsat være på sammenhængen mellem den finansielle rapportering og bæredygtighedsoplysninger og på korrekt og transparent brug af alternative resultatmål (APM).

5.2 Implementering af direktivet om kønsbalance

Kønsbalancedirektivet

Erhvervsstyrelsen fremsatte i oktober 2024 lovforslag om lov om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven).

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger.

Lovforslaget omfatter forslag om at indføre regler om en ligelig kønsfordeling for visse store børsnoterede aktieselskaber:

- 1) et fast måltal for alle medlemmer af det øverste ledelsesorgan, dog ikke medarbejdervalgte, (40/60),
- 2) krav om måltal for øvrige ledelsesniveauer og
- 3) krav om en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på øvrige ledelsesniveauer.

Lovforslaget lægger desuden op til, at selskaber skal rapportere og offentliggøre oplysninger om kønsfordeling, og at Erhvervsstyrelsen årligt skal offentliggøre en liste over de omfattede selskaber, som er omfattet af loven, og som har opnået en ligelig kønsfordeling.

Bestemmelserne vil gælde for aktieselskaber med hjemsted i Danmark, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked indenfor Den Europæiske Union, og som har 250 eller flere medarbejdere og en årlig omsætning højere end 50 mio. euro eller en årlig samlet balance højere end 43 mio. euro.

Finanstilsynet vil indarbejde kønsbalancelovens bestemmelser i regnskabsbekendtgørelsen på samme måde som i årsregnskabsloven¹⁶. Ændringen af regnskabsbekendtgørelsen forventes at træde i kraft den 1. juli 2025 med virkning for regnskabsperioder, der begynder den 1. januar 2025.

¹⁶ Bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., nr. 516 af 17/5-2024

5.3 Utilstrækkelige oplysninger om de særlige forretningsmæssige risici i ledelsesberetningen

Institutterne skal i ledelsesberetningen oplyse om særlige risici, herunder forretningsmæssige og finansielle risici, som de kan blive påvirket af. Det fremgår af § 144, stk. 1, nr. 8, i regnskabsbekendtgørelsen¹⁷.

Finanstilsynet har i forbindelse med sine generelle regnskabskontroller observeret, at institutterne oftest enten mangler at give beskrivelsen, at beskrivelsen er generisk eller at der henvises til noter og afsnit, som vedrører risikostyring, der er udenfor for ledelsesberetningen.

Institutterne skal sikre, at ledelsesberetningen indeholder en beskrivelse af de særlige forretningsmæssige risici, som er specifik for det enkelte institut fremfor en generisk beskrivelse.

5.4 Årsrapporten i xHTML skal anføres som den officielle

Virksomheder, som skal udarbejde og indsende årsrapporter i xHTML-format, jf. § 3, stk. 2-5 i BEK nr. 736, skal, hvis de samtidig offentliggør årsrapporten i andre formater end xHTML, tydeligt angive, at årsrapporten i xHTML-format er den officielle. Ikke alle omfattede virksomheder overholder dette.

Der kan opstå forskelle eller fejl i forbindelse med konvertering til et andet format, som f.eks. PDF. Når regnskabslæser bliver præsenteret for flere forskellige versioner af årsrapporten, skal det derfor være klart, hvilken version der er den officielle. Dette gælder, uanset om der måtte være en faktisk identificeret diskrepans mellem de offentliggjorte versioner eller ej.

6. Værdi af hybride kerne- og supplerende kapitalinstrumenter i kapitalgrundlaget

Den 27. juni 2024 offentliggjorde EBA en opdateret version af "Report on the monitoring of additional Tier 1 (AT1), Tier 2 and TLAC/MREL eligible liabilities instruments of EU institutions"¹⁸. Rapportens relevans går videre end udelukkende i forbindelse med regnskabsaflæggelse.

Rapporten indeholder nye elementer vedrørende værdiansættelse af hybride kapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter. Rapporten skal på dette område ses som udtryk for EBA's opfattelse af bedste praksis i forhold til at facilitere krisehåndtering af kreditinstitutioner i problemer i overensstemmelse med formålet i EBA-forordningens artikel 25, stk. 2.

¹⁷ Jf. § 144, stk. 1, nr. 8, i Bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

¹⁸ <https://www.eba.europa.eu/publications-and-media/press-releases/eba-updates-monitoring-additional-tier-1-tier-2-and-tlacmrel-eligible-liabilities-instruments>

EBA anbefaler således i rapporten, at hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som er klassificeret i regnskabet som efterstillet gæld, bør indgå i kapitalgrundlaget med den regnskabsmæssige værdi fremfor den nominelle værdi. Hensynet er, at disse instrumenter bør indgå i kapitalgrundlaget med den værdi, de har, når de nedskrives eller konverteres i en krisehåndteringssituation. Det vil sige den reelle stigning i den egentlige kernekapital, der genereres af en nedskrivning eller konvertering af det efterstillede kapitalinstrument. Der har hidtil været forskellige praksisser i forhold til, om disse kapitalinstrumenter indregnes i kapitalgrundlaget med den nominelle eller den regnskabsmæssige værdi.

Når institutter indregner udstedte hybride eller supplerende kapitalinstrumenter i kapitalgrundlaget til deres nominelle værdi, og samtidig risikoafdækker disse instrumenter, kan der opstå situationer, hvor de indregnes i kapitalgrundlaget til en anden værdi end deres regnskabsmæssige værdi, og dermed til en anden værdi end de har i forhold til tabsabsorbering. Det skyldes, at instituttets eventuelle forpligtelser overfor sine derivatmodparter forbundet med risikoafdækningen ikke vil kunne tabsabsorbere i samme grad som kapitalinstrumenter i en krisehåndteringssituation, og at den regnskabsmæssige værdi af gældsinstrumentet dermed er mindre, hvis instrumentet indregnes til nominal værdi. Det modsatte kan også forekomme, at risikoafdækningen kan indebære en højere regnskabsmæssig værdi og tabsabsorptionsevne for kapitalinstrumentet end den nominelle værdi. Hvis hybride og supplerende kapitalinstrumenter indregnes i kapitalgrundlaget til deres regnskabsmæssige værdi, som anbefalet i EBA-rapporten, vil sådanne situationer undgås.

Den regnskabsmæssige værdi er udgangspunktet for indregning før eventuelle filtre i henhold til CRR, f.eks. nedvægtning af supplerende kapital i de sidste fem år af instrumentets løbetid.

Det er Finanstilsynets forventning, at danske institutter følger EBAs anbefalinger på området senest ved opgørelse af kapitalgrundlaget pr. 30. juni 2025.

EBA's anbefaling gælder også korrektioner i den regnskabsmæssige værdi af hybride og supplerende kapitalinstrumenter som følge af anvendelse af makro fair value hedge, hvor afdækningen ikke knytter sig til det enkelte instrument, men til en større del af balancen. Her anbefaler EBA¹⁹ også, at instrumenter i kapitalopgørelsen bør indregnes til deres regnskabsmæssige værdi og korrigeres for den associerede andel af makro fair value hedge. Dette betyder også, at denne korrektion bør fjernes i kapitalopgørelsen, når afdækningen ikke længere eksisterer.

¹⁹ Rapportens afsnit 153

Der pågår pt. drøftelser i EBA om metoder til fordelingen af den regnskabsmæssige korrektion af makro fair value hedge på de enkelte hybride og supplerende kapitalinstrumenter, og det er muligt, at der på et tidspunkt kan komme anbefalinger fra EBA herom.

Det er Finanstilsynet forventning, at danske institutter, der anvender makro fair value hedge, følger EBAs anbefaling senest ved opgørelsen af kapitalgrundlaget pr. 30. juni 2025. Indtil en eventuel afklaring fra EBA om metoden til fordeling af regnskabsmæssige korrektioner foreligger, forventer Finanstilsynet, at institutterne konsekvent anvender en forholds-mæssig fordeling af korrektionen på de omfattede kapitalinstrumenter eller alternativt en mere forsigtig tilgang, hvor makro fair value hedge korrektioner allokeres primært til de relevante kapitalinstrumenter og herefter til øvrige gældsposter.

Seniorgæld og ikke-foranstillet seniorgæld, der anvendes til dækning af NEP-krav, bør fortsat opgøres til nominel værdi og ikke til regnskabsmæssig værdi²⁰, da det er EBA's vurdering, at der ikke kan stilles tilsvarende krav til disse instrumenter som til hybride og supplerende gælds-instrumenter. EBA vil arbejde for en løsning, hvor forskellen mellem tabs-absorberingsevne og nominel værdi skal rapporteres for disse instrumen-ter.

Desuden åbner EBA i rapporten muligheden for i kapitalopgørelsen at medregne påløbne, men ikke-betalte renter²¹, som indgår i den regnskabsmæssige værdi af kapitalinstrumenter, der i regnskabet er klassifi-ceret som efterstillet gæld. Det betyder, at kapitalgrundlaget vil stige og falde i takt med, at renterne på disse kapitalinstrumenter påløber og be-tales. Finanstilsynet vil lade det være op til institutterne at afgøre, om de påløbne, men ikke betalte renter skal indgå i kapitalgrundlaget.

²⁰ Rapportens afsnit 155

²¹ Rapportens afsnit 151.